

[Energiministeren]

formning, at en hensigtsmæssig udbygning med private vindmøller er mulig.

Jeg har desuden grundlæggende den opfattelse, at spørgsmål om de nærmere økonomiske vilkår er bedst egnede til en aftale mellem elværkerne og vindmølleorganisationerne. Kun såfremt parterne ikke selv kan blive enige, bør man overveje et indgreb fra min side.

Vi havde under et samråd i Folketingets Energipolitiske Udvalg den 1. februar i år lejlighed til grundigt at diskutere problemstillingen. Det var mit klare indtryk, at et flertal kunne tilslutte sig, at vi nu havde fundet frem til en måske ikke ideel, men dog forsvarlig foreløbig løsning – en løsning, som kunne give elværkerne og vindmølleorganisationerne god tid til at forhandle sig frem til et langsigtet og holdbart grundlag for den private vindmølleudbygning.

Når jeg har tiltro til, at fortsatte forhandlinger kan løse problemerne, er det, fordi både elværkerne og vindmølleorganisationerne er enige om, at de nuværende tilslutningsvilkår ikke længere er tidssvarende. Det er desuden min vurdering, at parterne er kommet langt i forhandlingsforløbet for derefter at skilles uden at nå noget resultat. Det er også mit indtryk, at for så vidt angår principperne var man meget tæt på hinanden, men at spørgsmålet om, hvem der skal betale de enkelte omkostningsdele, skilte parterne.

Det er tilfredsstillende, at Danske Elværkers Forening nu har fulgt min opfordring og dermed givet plads for nye forhandlinger med vindmølleorganisationerne. Jeg går ud fra, at også vindmølleorganisationerne vil gå aktivt og positivt ind i de kommende forhandlinger.

Danske Elværkers Forenings bestyrelse har desuden fulgt min anmodning om at anbefale elselskaberne at fortsætte indtil 1. august 1991 med at yde det hidtidige 35 pct.s-tilskud til vindmøllers tilslutningsomkostninger. Samtidig vil elselskaberne fortsætte efter planen med indførelse af det standardiserede investeringsbidrag for tilslutning af vindmøller og anmelde det til elprisudvalget.

Jeg mener, at der er positive elementer i elværkernes forslag. Bl.a. forsvinder den vilkårlighed, som har været en konsekvens af de hidtidige tilslutningsvilkår, og samtidig åbnes der for opstilling af nye vindmøller i vindgode områder, hvor der i dag er lukket for yderligere tilgang af vindmøller. Endvidere får man nu ens-

artede regler på området – et forhold, som vindmølleorganisationerne stærkt har ønsket sig og også ydret ønske om direkte over for mig.

I mange tilfælde ville de nye regler derfor have været til fordel for nye vindmølleejere – især i de vindgode områder – men jeg er selvfølgelig også opmærksom på, at der kan være nye vindmølleejere, der bliver stillet dårligere. Jeg har derfor så sent som i går været i kontakt med Danske Elværkers Forening om, hvad de nye regler indebærer, og i den forbindelse oplyste foreningen, at de selvfølgelig vil medvirke positivt til at finde nogle fornuftige løsninger, der kan billiggøre vindmøllers tilslutning til elnettet, f.eks. ved at samle vindmøllerne i småpakker, så der ikke berettiget skal kunne rejses tvivl om det økonomiske grundlag for udbygningen med private vindmøller.

Som tidligere sagt havde jeg helst set, at parterne selv havde forhandlet sig frem til et resultat. Det har de ikke, og jeg er derfor indstillet på at benytte min adgang til at forlænge de hidtidig gældende vilkår for tilslutning af private vindmøller midlertidigt frem til 1. august uændret. Jeg håber så, at parterne vil benytte tiden indtil da til selv at komme frem til mere permanente tilslutningsvilkår.

Et andet element, som er bragt ind i diskussionen, men som ikke direkte har noget at gøre med aftalen mellem elværkerne og vindmølleorganisationerne, er spørgsmålet om maksimumsstørrelsen for enkeltmandsejede vindmøller. Den nuværende 150 kW-effektgrænse er, erkendt, blevet overhalet af udviklingen. Jeg er derfor positivt indstillet over for at hæve grænsen foreløbig til 250 kW, men de endelige vilkår må afhænge af en undersøgelse af økonomien i private vindmøller.

Uenigheden mellem elværkerne og vindmølleorganisationerne viser nemlig, at der er al god grund til at få klarlagt forholdene for private vindmøllers økonomi. I debatten fremhæves de private vindmøllers ringe økonomi, men samtidig kan vi i dagspressen læse om meget høje forrentningsprocenter i beretninger fra formænd for vindmøllelav. Til billedet hører også store prisstigninger på de jordlodder, hvor der kan opstilles vindmøller.

Jeg synes, det er et centralt problem, vi står over for her. Den favorbehandling, som staten og elværkerne giver de private vindmølleejere, skal jo i den sidste ende betales af skatteyderne